

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
УПРАВНИ СУД
20 У. 2330/10 (2008)
09.09.2010. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд у Београду, у већу састављеном од судија: Гордане Џакула, председника већа, Жељка Шкорића и Павела Јонаша, чланова већа, са судијским саветником Михајлом Ралићем, записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца А.А. из ..., ... бр. ..., кога заступа законски заступник Павле Томашевић, директор предузећа, против туженог Министарства рударства и енергетике Републике Србије, ради поништаја решења 310-02-68/92-06 од 10.12.2007. године, у предмету инспекцијских мера, у нејавној седници већа одржаној дана 09.09.2010. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба се **УВАЖАВА** и **ПОНИШТАВА** решење Министарства рударства и енергетике Републике Србије бр. 310-02-68/92-06 од 10.12.2007. године.

Образложење

Оспореним решењем укинута је решење Министарства рударства и енергетике бр.: 310-02-82/92 од 01.04.1992. године, исправљено закључком бр. 310-02-0068/92-06 од 04.06.2008. године као решење број 310-02-68/92 од 01.04.1992. године, којим се предузећу А.А. из ... одобрава експлоатација ... на локалитету ..., с тим да предузеће мора одпочети са експлоатацијом најкасније до 01.08.1992. године, до када

се морају завршити сви припремни радови и прибавити одобрење за извођење рударских радова.

У тужби, којом је покренуо управни спор, тужилац преко свог законског заступника оспорава законитост побијаног решења због битних повреда правила поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права. Предложио је да суд тужбу уважи и поништи оспорено решење, као и да му тужени орган накнади трошкове спора.

Тужени орган у одговору на тужбу достављеном Врховном суду Србије, остао је у свему при разлозима из образложења оспореног решења и предложио да суд тужбу одбије, као неосновану.

Тужба је поднета поштом препоручено Врховном суду Србије дана 10.01.2008. године, која је заведена под судским бројем У. 369/08, па како о истој није одлучено до 31.12.2009. године, Управни суд је 01.01.2010. године преузео предмет на одлучивање, у складу са одредбом члана 77. став 1. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", бр. 111/09), у вези члана 29. став 1. и члана 89. и 90. став 1. Закона о уређењу судова ("Службени гласник РС", бр. 116/08 и 104/09).

По разматрању списка предмета ове управне ствари, оцени навода тужбе и одговора на тужбу туженог органа, Управни суд је нашао да је тужба основана.

Према оцени Управног суда Србије, основано се тужбом тужиоца указује на незаконитост оспореног решења, с обзиром да је тужени орган доносећи побијано решење повредио правила поступка и то одредбе чл. 197. ст. 1. и 199. ст. 2. Закона о општем управном поступку. Ово са разлога што је увод оспореног решења непотпун јер не садржи назив странке у односу на које је донето оспорено решење. Такође, тужени се у уводу позива на члан 20. ст. 1. Закона о рударству а ради се о одредби и пропису на основу које је ствар решена, која се наводи у образложењу а не и у уводу, као саставном делу тог решења. Образложењем оспореног решења није утврђена тачна

садржина дописа од 25.03.2003. године, имајући у виду да се одлука туженог из диспозитива оспореног решења, заснива између осталог и на допису Општинског јавног тужилаштва ког дописа нема у списима предмета, већ се ради о допису Општинског јавног правобранилаштва. Такође закључак туженог из образложења оспореног решења да тужилац није више заинтересован за вршење експлоатације на локалитету ... је произвољан и ничим неутемељен, имајући у виду да није образложено са којих разлога тужилац више није заинтересован за завршетак планиране инвестиције, посебно имајући у виду да је већ у исту, по наводима тужбе, а што је утврђено и од стране вештака финансијске струке општине Медвеђа у његовом извештају од маја месеца 2001. године. уложио 3.820,464 ДЕМ сопствених средстава. За доношење решења као у диспозитиву, у образложењу се, у смислу члана 125. став 1. ЗУП-а, морају навести прецизни и јасни разлози у погледу чињенице да су се стекли законом прописани услови из чл. 20. ст.1. тачка 6. Закона о рударству ("Службени гласник РС" бр. 44/05 и 34/06) за укидање одобрења за експлоатацију минералних сировина, односно да у конкретном случају тужилац не изводи рударске радове у току од годину дана непрекидно, и за ту чињеницу навести разлоге, као и пружити јасне и недвосмислене доказе и утврдити да ли постоје објективни и други разлози због којих је тужилац мимо своје воље био спречен да те радове изводи.

О захтеву тужиоца да му тужени орган накнади трошкове управног спора суд није одлучивао имајући у виду да је одредбом члана 60. Закона о управним споровима ("Службени лист СРЈ", бр. 46/96), прописано да у управним споровима свака странка сноси своје трошкове.

Са изнетих разлога, Управни суд је, налазећи да је оспореним решењем повређен закона на штету тужиоца, на основу члана 41. став 2. у вези члана 38. став 2. Закона о управним споровима ("Службени лист СРЈ", бр. 46/96), а у вези одредбе члана 77. став 1. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", бр.111/09), тужбу уважио и поништио оспорено решење, како би се у поновном поступку донело правилно и на закону засновано решење, с тим што је тужени орган везан правним

схватањем и премедбама суда у погледу поступка из ове пресуде у смислу одредбе члана 61. Закона о управним споровима ("Службени лист СРЈ", бр. 46/96).

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ У БЕОГРАДУ
Дана 09.09.2010. године, 20 У. 2330/10 (2008)

Записничар
Михајло Ралић, с.р.

Председник већа-судија
Гордана Џакула, с.р.

За тачност отправка
управитељ писарнице
Дејан Ђурић

ДР/10